

פרוטוקול מס. 3/ב'

מישיבת ועדת הכספים, שהתקיימה ביום א', כ"ו באלול
חשט"ז, 2 בספטמבר 1956, בשעה 16.15, בקריה.

ש.ה.

הנוכחים

חברי הוועדה:

י. גורי - היו"ר
ח. אריאב
ח. בדר
א. בהיר
ש. דיין
י. ספיר
מ. קלמר
ח. רובין
ג. שוקן

ש. בזק - מזכיר הוועדה

מוזמנים:

נ. שמיר - משנה למנהל הכללי של חברת השלומיט;
מר לויין - מנהל רשות הפיתוח;
מר ספיבק - מטעם משרד האוצר.

סדר היום

א. הסוכפיה והטיפול בקניות במטגרת השלומיט (הצעה לסדר-היום);
ב. הקציב רשות הפיתוח לשנת 1956/57.

אני פותח את הישיבה.

היו"ר י. גורי:

י. ספיר:
אני רואה כי מן ההודעה הטופית על סדר היום הושמט
הטעיף הנוגץ להצעה לסדר היום בענין "מקורות",
שהועבר על ידי הכנסת לדיון בוועדה לפני כמה חדשים.

היו"ר י. גורי:
טיפלתי בענין זה במשך כל הזמן. לאחרונה הזכרתי
את הענין לשר האוצר במכתבי מן ה-16 באוגוסט
(קורא את המכתב) ועל כך השיב לי היום שר האוצר כי הענין עומד להסתיים
בימים הקרובים. מאחר ששר האוצר הודיע כי הענין לא מוכן עדיין, חשבנו
כי ממילא לא נגיע לדון בו במטגרת הישיבות של שבוע זה.

י. ספיר:
הענין הועבר לוועדת הכספים ביזמתה של הכנסת,
והועדה חייבת לדון בו ללא קשר אם האוצר מוכן לכך
או לא. אני מציע לקבוע כי ביום ג' נקיים את הדיון על נושא זה.

י. בדר:
הענין הועבר לוועדה בחדש פברואר לשט דיון. הכנסת
לא הטילה עלינו לרשות לפנינו החלטות שתקבלנה
על ידי הממשלה.

היו"ר י. גורי:
אני מטעים שייקבע המועד לדיון בענין זה. אנו
נודיע לאוצר כי הועדה רואה חובה לעצמה להניח מסקנותיה
עם חידוש עבודתה, ועל משרד האוצר לשגר נציגו
לדיון שנקיים בוועדה.

הסוכנים והסידור בקניון ומסגרת השילומים

ג. ש י ר :

מטעם חברת השלומים מטפלים בענין הסוכנים שני גופים: ועדת סוכנים המורכבת משלשה פקידים בכירים, וועדת ערעורים המורכבת מנציגים של משרד האוצר, משרד המסחר והתעשייה וחברת השלומים. בהתאם להחלטת מועצת המנהלים שאישרה שלוב חוכני שרות בעבודת החברה כאן, הוגשו עד כה 234 בקשות לסוכנויות. מהן אישרה הוועדה 117 לפי הנחיות מו צת המנהלים. היא דחתה 97 בקשות ו-20 נמצאות עדיין בטיפול כי הוגשו בזמן האחרון. 8 מבין אלה שנדחו מערעורים, וערעוריהם יובאו לפי ועדת הערעורים.

מועצת המנהלים קבעה בהנחיותיה כי סוכן שרות חייב להיות בעל אמצעים שיאפשרו לו לספק את השרות: בעל בית מלאכה, סדנא וכד', או לעמוד בקשר ברור עם, על מנת להיות בטוח כי יוכל לטפל בצידוד אותו עליו לשרות. כף צריך להיות ברשותו מלאי של חלקי חילוף לאותו סוג צידוד במידה מטפיקה על מנת להבטיח הפעלת הצידוד הנמצא בארץ. ועדת הסוכנים מאשרת או דוחה את הבקשות לפי קנה מידה זה.

שמות הסוכנים ה תאשרים על ידי הוועדה מתפרסמים בגרמניה, והפירוט הגרמני חפשיים לבחור מביניהם את המתאימים בעיניהם להיות להם לסוכנים. החוזים שבין הסוכנים לפירמות הגרמניות טעונים אישור לאחר בדיקת החב ים שנקבעו בהם. עד כה הוגשו 51 חוזים לאישור. החברה אישרה 11 מתוכם ודחתה 34, משום שלא נקבעו בהם התנאים שנמצאו להכרחיים על ידינו. עוד שלש בקשות שהוגשו בזמן האחרון אושרו, אך טרם קבלנו אישורה של הספקים הגרמניים. באם התנאים המוצעים בחוזים נראים בעינינו כבלתי מתאימים (גובה דמי הסוכנות, תנאי התשלום וכד') אנו מבק ים את הסוכנים להכניס בחוזים את החקונים הדרושים, בהתאם למה שסוכם בינינו ובין אגודת הסוכנים והאגודה ל סחר חוץ. במטא ומחן שניהלנו עם גופים אלה לשם קביעת תנאי הסוכנויות, היוותה הבעיה הקשה ביותר שאלת מתן השרות לצידוד הנקנה על ידי הממשלה או על ידי חברות מוויימות שהודות להקפן מטוגלות לספק בעצמן את השרות לצידוד שבידיהן (צבא, רכבת, חברת החשמל, מע"ץ). הוחלט על דמי שרות מינימליים גם לגבי צידוד זה, ובמקרה שהלקוח לא יבוא לידי הסכם עם הסוכן יוכרע הדבר על ידי ועדת הסוכנים מורכבת מנציגי שלשת השמרדים שמניתי. הוחלט בחיוב על תשלום דמי שרות מינימליים, מאחר שהסוכנים הוכיחו כי בכל מקרה ניתנת על ידיהם מידה מינימלית של שרות: אינפורמציה, קטלוגים, עזרה בהכנת רשימות החלקים וכד'. ישנה מקרים שחברה ממלתית אינה זקוקה לכל שרות שהוא, ואז רשאית היא לא לשלם לסוכן דבר.

נוסף על כך אישרה מועצת המנהלים שילוב סוכני יעוץ לגבי רכישתם ועיבודתם של חומרי גלם הטעונים ידיעה טכנית ומקצועית. ישנם חומרי גלם גרמניים מיוחדים, שהתעשייה שלנו אינה רגילה לטמוש בהם, ונחקלנו בקשיים גדולים בשעת עיבודם. יעוצט של המומחט ~~הלל~~ טייע לפתרון הקשיים. אנו מניחים כי במידה ויהי לסוכנים ידיעה ומנגנון טכני לרשותם, יוכלו להניא תועלת בניצול היעיל של חומרי הגלם הגרמניים והעלאת טיב החוצרת המופקת מהם. הדגשנו כי השרות ביזוי היצרן או התעשיין לבקש יעוץ זה, ובמקרה זה תחול עליו חובת התשלום עבור היעוץ.

פעולתם של הסוכנים מתחילה ברגע שאושרו, אולם ישנם מקרים של התקשרויות שודמות ובתי החרושת הגרמניים שמוו לסוכנים דמי חוכן. החלטנו לבדוק מקרים אלה כל אחד לגופו. מגמתנו הייתה שלא להעלות את מחירו של הצידוד אף על פי ששילבנו את סוכני השרות. לפיכך קבענו כי הסוכן יקבל דמי סוכנות מינימליים, אשר לפי דעתנו ודעת הרשויות המוסמכות יאפשרו להם להתזיק את המלאי והצידוד הטכני הדרושים לביצוע השרות. הדבר חוכח ואושר גם על דעת סוכני השרות. קיים ערעור מאדט רק לגבי ענף הטכסטיל בגלל הקפו של ענף זה, והסכמנו לקבל החלטה סופית בענין זה רק לאחר חלוף חצי שנה של ניסיון. במידה ויחברו כי דמי הסוכן בענף זה אינם מטפקים, נוגן בכך טוב. אנו משתדלים לעמוד על כך שדמי הסוכן המשתלמים על ידי הספקים הגרמניים ישחלמו ממחיר המוצרים. כאן נוצר קשי לאחר שהחברו כי ברוב המכריע של הקניות עבלנו את המחיר הנמוך ביותר, שהוא המחיר לאחר גיכוי הקומיטיזון.

שנינו עמדנו ב אלת שילוב הטוכנים, קוד כל
משום הערבות שהטפקים חייבים לתת ליפורו של הצ'וד. כמו כן יש צורך
במלאי של חלקי חילוף, ולא טוב ליצור מצאי זה אצל הלקוחות, ובעיקר
אי אפשר לעשות זאת לגבי אותם סוגי ציוד הנקנים על ידי עשרות או מאות
לקוחות. הנסיון הוכח כי העדרו של סוכן מתאים קובע במידה רבה את גורלו
של הציוד והפעלתו כאן.

י. ספיר: לא הבינותי אף פעם מדוע נתקבלה בחברת השלומים
בראשית פעולתה אותה הנחה כאילו טוכנים מביאים קטסטרופה. אילו הייתה
זו פונקציה פרזיטית, אין לי ספק כי במשך החפשי לא הייתה יכולה להחזיק
מעמד. חטוננו של יעוץ מצד הטוכנים בבצוע פעולות הקניה, עלה לנו הרבה
בשעה בחירת הציוד.

לפי דעתי הגישה לאישור הטוכנים בנויה על הנחה
מוטעה. כל מי שרוצה להיות סוכן, הוא בעל אמצעים ובעל קשרים קיימים
עם בתי חרושת הרוצים בו כטוכנם, מצדיק את קיומו כסוכן. אינני שולל
התנאת תנאים מסויימים על ידי האוצר לגבי תנאי החלטות הנקבים בחוזים,
אך לדעתי אין מקום לתנאים הנוגעים לב וע הפעולות המסחריות. לדעתי
צריך היה למצוא את מתן האישור למעין גושפנקא של הגינות ומקצועיות של
האיש הנוגע בדבר, ול צריך היה לדחות בקשות מאיזה שהם תנאים נוספים.
תפקידו של האישור צריך להיות רק מניעת הטעיית הבריות בנוגע לאופיו של
מבקש הטוכנות, ולא יותר. כמו כן יש מקום לקבוע תנאים שהמדינה מעונינת
בהם, וזה בעיקר בשטח הפעולות במטבע. מלבד זאת, כל אדם שפירמה מסויימת
רוצה בו כטוכנה, רשאי להיות סוכן.

לגבי אישור חוזים מוכן אני להסכים אך ורק לאותה
התנאים המקובלים לגבי כל הטרנזקציות העסקיות עם חוץ-לארץ כדי למנוע
הברחת מטבע. רצוני לדעת במה ההצדקה לטוני בתנאים שלהם כפופים טוכניהם
של פירמות גרמניות ובין תנאיהם של טוכני פירמות בארצות אחרות.

נ. שמיר: אנו מאשרים כל בקשה במידה והאיש נמצא כשר למלא
תפקיד השרות. במידה ונדחו על ידינו הצעות חוזיות,
היה זה משום שלא הובהרו במידה מספקת בעיות של מטבע זר, או לא אובטח
כי המחירים שניאלץ לשלם לאותם בתי חרושת יהיו הנמוכים ביותר,
או שדמי הסוכן לא היו ברורים באופן שנוצרה אפשרות לבתי החרושת להעלות
את המחירים. כמו כן לא אישרנו חוזים שלפיהם בית החרושת אינו מתחייב
לחת בארץ את כל השרות שהוא חייב בו על פי תנאי האחריות לציוד. הנסיון
בשוק הגרמני שלאחר המלחמה הוא חדש, והיה לנו נסיון לא טוב עם חברות
אמריקניות, למשל, שאינן שומרות על מתן שרות סדיר על ידי טוכניהן.
רצינו למנוע נסיון מר כזה לגבי הפירמות הגרמניות.

מ. קלמר: אם עד כה אפשר היה לפעול בלי טוכנים, רצוני לדעת
מה השחנה במצב המצדיק עתה שילוב טוכנים. כמו כן
רצוני לדעת בקשותיה של אלו טוכנים נדחו. כמה עלה למדינה הקומיסיון
לטוכניה? אני יכול להבין כי העדרם של טוכנים עלול לגרום תקלות, אך
לא לגבי הסניות המבוצעות על ידי הממשלה. המשרדים מממשלתיים מעסיקים
מנגנון שלח שלפחות צריך להיות בקי בטחנים אלה, ואין מקום להוצאות
כפולות. מנגנון חברת השלומים בגרמניה צריך להיות מסוגל להשלים את
הדרוש.

ג. שוקן: מדברי מר שמיר יוצר כי התפקיד המסחרי איננו בין
תפקידיו של הסוכן המחאשר על ידי חברת השלומים.
האחריות להזמנה היא על היצרן, ורצוי שהוא יהיה חפשי לקבוע את הפירמה
עמה הוא רואה להתקשר לשם בצוע ההזמנה, על פי קשרים עם טוכניהן. תפקידה
של חברת השלומים לבדוק את טיבה ומחירה של הסחורה ויכולים להיות לה גם
שקולים של טובת המדינה בכלל, אך אי אפשר להוציא מידי הטוכנים את
התפקיד האלמנטרי של רכישת לקוחות ובכך אין חברת השלומים עושה. אם
נעלים עין מתפקיד זה של הסוכן, יכולים אנו להלכות עצמנו.

מה הם התנאים שנקבעו על ידי החברה בקשר לדמי
הטוכנות שהטוכנים מקבלים מהפירמות הגרמניות, ובאיזו מידה יש בטחון כי
אמנם שומרים על קיום תנאים אלה?

פעולתנו לאישור טוכנים היא מבחינת שרות שאנו
מספקים לפירמות הגרמניות. אינני מבין לטעם מה דרושה התערבות בלתי
מקובלת זו בחיים המסחריים. לי יתכן כי גובה הקומיסיון יהיה הקיסריון

להתקשרות עם פירמה מסויימת, כי אין קומיסיון נמוך מעיד על מחיריט נמוכים דוקא.

לפי חוקי המטבע חייב הטוכן ממילא להעמיד את הכנסותיו ומטבע זה לרשות האוצר ואם לא כן הוא בבחינת מברית, כך שאיני רואה הצדקה להחמרה מיוחדת דוקא לגבי טוכנים אלה. רצוני היה לדעת מהם הטוכנים נצטברו עד כה בדרך זו.

א. בהיר: אין להשוות את המצב בגרמניה עם ארצות אחרות, כי רק בגרמניה יש לנו משלחת קניות מטעם המדינה. הוחלט על שילוב טוכני שרות מתוך הנחה ששרותם דרוש לשמירה יעילה על הציוד, וכן לצורך שמירת הקשר עם הטפקים לאחר תום תקופת האחריות. כמו כן היה לחץ קשה מצד הטוכנים שהיו קשורים מקודם עם פירמות גרמניות. ההבדל הוא שטוכן שרות מקבל את החלטות במידה והוא מטפס שרות ממי, ולא פרוץ אוטומטית בקניה, היינו אין זה תפקיד של תיווך. יתכן שכאשר תסיים חברת השלומים את פעולתה ותמחר עם גרמניה יעלה על הפטיוה המקובלים עם ארצות אחרות, לא יהיה הבדל גם בשטח זה. אני מקוה כי חברת השלומים תשמור על כך ששרות זה לא ייפך לטוכנות רגילה מקבילה. הדיון שלנו לא צריך על פן להיות על עקרונות הטוכנות, אלא על המידה בה מקיימים את ההחלטה העקרונית של הממשלה להקים את הגוף הזה של טוכני שרות וטוכני יעוץ.

אני מבקש רשימת הפירמות שאושרו, חוץ ציון באיזו מידה הן ממלאות תפקידן. כן אני מוכן כי נשמע גם את הטיבות לדחיית הבקשות האחרות.

נ. ש. יר: נקבע במפורש כי כל הקניות בגרמניה יבוצעו באמצעות חברת השלומים בלבד. ממשלת גרמניה הוציאה הוראות לכל הטפקים כי אין לשלב טוכנים בעסקות הקשורות עם משלחת הקניות של ישראל, לפיכך קבל הסדר זה תוקף חוקי משני הצדדים. נסיון העבודה של שלוש שנים הוכיח את נכונות השיטה, כי קבלנו מחירים טובים, אטמקה מהירה, סחורה באיכות מעולה וחנאי אשראי טובים, ואלה לא תמיד הולכים בד בבד עם אינטרסים של הטוכן. לא פעם נתקלנו בנסיגות של טוכנים בארץ להשתלב בעבודה, וזה גרם רק להעלאת מחירים, ביטול אפשרויות אשראי וכל מיני קומבינציות פטולות מבחינת הפקות על המטבע. היו מקרים לא מעטים שהובאו לידיעתנו על ידי הממשלה הגרמנית, של פניות טוכנים לפירמות הגרמניות שלא להתחשב במשלחת הקניות ובתוקף המטבע של ממשלת ישראל, אלא יעבירו להם את הקומיסיון ללונדון.

הצורך בשילובם של טוכני שרות התעורר כשצריכים היינו להפעיל את הציוד ולדאוג לשמירתו היעילה. אין אנו זקוקים למילוי תפקיד ה"פרומוטור" על ידי הטוכן. אנו משתדלים להפיץ את סחורות השלומים על ידי שאנו מוכיחים כי הציוד טכנה הוא טוב ומתאים ונמדק על ידי המומחים שלנו. בחירת הציוד נעשית על ידי התעשיין כאן, והוא יכול לקבוע את התנאים עם הטפק בגרמניה, תעשיינים רבים הודו לחברת השלומים על עזרתה בקביעת תנאים נוחים וטיב מעולה, אנו מקיימים ספריה טכנית מלאה ומרוכזת על כל אפשרויותיה של התעשייה הגרמנית. אם אינפורמציה זו מפוצלת בין טוכניהן של החברות, לא תמיד יהיה באפשרותן של התעשיין לראות את כל החומר שישנו בענף מטריים, והוא ישאר על פי רוב תקוע אצל הטוכן הראשון או השני, אנו מעצים לתעשיין ון מסייעים לו לצאת לגרמניה ולבדוק את הבחורה במקום. אנו ממלאים את כל הפונקציות שצריך למלא טוכן, אך בקנה מידה רחב יותר ומקיף יותר.

דמי טוכן שהשתלמו על יסוד התקשרויות קודמות מוכיחים, ובהגע שהטוכן יאושר כאן ועל ידי בית החרושת, תועמד לרשותו של הטוכן התמורה בלירות ישראליות, והמטבע הזה יועמד שם לרשות המשלחת.

כמוכן כי בעת מתן האישור אנו בודקים גם יושרה של האיש לגבי שמירה על החוקים, אולם מטרת החברה היא לקבוע אם האיש מסוגל לטפס את השרות, או בעצמו ואם הודות לחוזים שיש לו עם סדנאות או בחי מלאכה. לדעתנו אנו נוהגים בליבוליות יתרה. מאידך גם הגרמנים אינם אצים להעניק סוכנויות, ואנשינו שכבר קיבלו אישור כטוכנים עמלים קשה כדי להשיג את הקשר. עיקר הציוד הגיע למוסדות המטפלים בו בצורה מניחה את הדעת. תפקידם של הטוכנים לדאוג רק לשמירת הציוד אצל לקוחות טכנים יותר.

אנו פועלים תחת בקרחה המחמדת - ל מועצה צבורית בהמיוצגים כל חוגי הצבור בארץ ובכלל זה גם לשכת המסחר והתע ייניים, שהם גם כן זהירים מאד באיטור וטוכנים. בישיבה שקיימה המועצה הצבורית לפני חדש היא אישרה את הקווים הללו של פעולת החברה.

מהו שיעורי הקומיסיון?

ג. שוקן:

נ. שמיר: הו משתנים לפי טוב הציד והקף השניה. בית החרושת הגרמני משיג לטוכן את העמלה לחקופה שיש לו אחריות על הציד. לגבי חלפיה שיעור הקומיסיון נמוך יותר.

ח. אריאב: אני מעוניין לשמוע מפי ארגון הטוכנים מהי דעתם על מילוי תפקיד של עמלה, וכך על האחנה לפיה

מ. שריה את הטוכנים.

י. ספיר: אני מציע להזמין בפני ועדת משנה מצומצמת.

י. ספיר:

ח. רובין: אינני מתנגד להיענות לפנייתם של חוגים אינטרנציונליים ולהזמין, אך איני רואה טעם ליזום זאת בעצמנו.

היו"ר י. גורי: למעשה אין הבדל רב. מאחר שבהצעתו לסדר היום העמיד חבר הכנסת סוזיב לדיון את השיטה כולה, חושבני כי נצטרך לשמוע גם את יושב-ראש המועצה, חבר הכנסת פורדר, שהוא גם חבר ועדת הכספים בדרך כלל.

הוחלט להעביר את הענין לוועדת משנה.

י. בדר: רצוני לציין במיוחד כי חברי סיעתי לא השתתפו בשעת הדיון על הטלומים.

י. בדר:

חקציב רשות הפיתוח לשנת 1956/57

מר לוי: בישיבה הקודמת הציגו כמה מחברי הוועדה שאלות ש בנוגע לכך שההכנסות וההוצאות בחקציב שהוגש לוועדה כוללות גם את המכירות וגם את ההסכרות וההשכרות. לכן חלקנו הן את חקציב ההכנסות והן את חקציב ההוצאות לפי השכרות וההכרות לחוד, ומכירות לחוד.

ח. רובין: אינני מערער על כך שהנהלת עניינות הפיתוח כפופה לאוצר, אלא שלפי חוק רשות הפיתוח חייבים אנו לאשר את חקציב רשות הפיתוח. אין אנו יוצאים ידי חובה חוקית זו על ידי אישור חקציב הנושא עליו את השם "משרד האוצר - אגף מקצועי נכסי המדינה". אני מסיק מכאן שערבוב התחומים אינו מתבטא רק בכותרת, אלא שאין הפרדה ממשיית בין חקציב רשות הפיתוח ובין חקציב שאר זרועות האגף לנכסי המדינה.

מר לוי: אני מודה בליקוי טכני זה ואני מבקש את חברי הוועדה להוסיף על חוברת החקציב "אגף נכסי המדינה - רשות הפיתוח". אין בחקציב זה כל דבר שאיננו בחתומה של רשות הפיתוח.

י. בדר: מבחינה אדמיניסטרטיבית יש ודאי תועלת בריכוז רשות הפיתוח, האפקטרופסס על נכסי נפקדים והאפו- לנכסי גרמנים כולה יחד באגף נכסי המדינה, אולם במקרה זה צריך היה לדאוג גם לחתיקה מתאימה. עכשיו מגישים לנו בהתאם לחוק רשות הפיתוח, חקציב מורכב מחקציבי כמה רשויות, כולל אחד מאגפי משרד האוצר. אמנם קיימת הבטחה ברורה כי בשנה הבאה ייכללו כל החקציבים הללו במסגרת חקציב המדינה.

מר לויין:

במידה ויש בחקציב זה קשר לאפוסטרופוס לנכחי
נפקדים ולאפוסטרופוס לנכסי גרמניה, הרי זה רק
משום שהם קשורים ברשות הפיתוח בהעברת נכסים.

י. בדר:

אני מבקש כיבתחילה מוטב הכניח נקיים קיון עם מה
לויין בקשר לעניינים שניגלו בוועדת הכלכלה בקשר
למכירת נכסים.

מ. קלמר:

בישיבה האחרונה בקשנו רשימות מפורטות של הנכסים
שנמכרו.

מר לויין:

לפני הועדה חומר מפורט. חומר זה היה קודם בוועדת
הכלכלה.

היו"ר י. גורי:

לאחר שחברי הועדה יעיינו בחומר זה, יהיה מקום
לטאלות. עתה נשמע תשובות לשאר השאלות והטבריים
חמציתיים לחוברת הנופת שהובאה היום.

י. ספיר:

החלוקה העניינית עליה עמד מר לויין אינה חלה על
חעיפי ההוצאה של האדמיניסטרציה, כך שהחלוקה
בכל זאת אינה ברורה.

מר לויין:

לגבי פעולת כח האדם אי אפשר לעשות הפרדה לפי
הזמן המוקדש לפעולות שונות. אפשר רק לעשות חלוקה
לפי תפקידים, וזאת הבאתי בעמוד החרון של החוברת.

היתה שאלה על הכנסות והוצאות לפי דונם פרדס.
בניחוח המספרי יש להביא בחשבון כי נעשות הקצות שהן לא לשנה אחת
בלבד, כגון זיבול. אם נמכח לפי זה את המספרים, נמצא כי ההכנסה
בפרדסים אלה היא 44 לירות לדונם. מחר שזה עיגוד בשותפות, הרי שההכנסה
בשלמותה היא למעלה מ-85 לירות לדונם. לגבי הטעיף האחרון של 500 דונם
אין כלל שאלה של הוצאה והכנסה, כי זה נמסר להתיישבות ואנו מקבלים רק
את החזרת ההוצאות שלנו.

בחומר שהבאתי יש מפות מפורטות של השטחים בכל הארץ
ואפן חלוקתם בהחכרות או מכירות. כן יש ציון השטחים שהועברו למשבצות
התיישבותיות. יש רשימות של כל הקרקעות העירוניות, והפרדסים שנמכרו.
כן יש רשימת הדירות המושכרות בערים, והחוזה המפורט עם הקרן הקיימת.
כן יש דוח מפורט של "מטעי האומה" מאז נוטדה.

אשר לרכוש, נכון העיר היושב-ראש ביחס לכדאיות
החזקתו, כי יוחר משאנו אוחזים בו הוא אוחש בנו. צריך יהיה למצוא
לכך פתרון, אך זה ענין של קביעת המדיניות.

י. ספיר:

אני חושב כי צריך היה למנות ועדה שתחקור את השאלה
באופן יסודי יוחר משיכולים אנו לעשות זאת אגב
דיון בחקציב. אין כל הצדקה להשאיר את המצב כמו שהוא, כי עובדה היא
שהממשלה ויחרה על כל הכנסה מרכזי זה.

א. בהיר:

מהי ההכנסה ממכירת דירות?

מר לויין:

קרוב למליון לירות. עד כה חנאי המכירה היו שהדייר
בדירה צריך להכניס במזומן 50% משווי הדירה ואילו
את השאר חוץ שלש-ארבע שנים. עתה יש הצעה לאפשר לאנשים לרכוש את דירותיהם
במעין מפעל חסכון, על ידי תשלום של 20% במזומן ואילו השאר חוץ 10-12
שנה, ברביית של 6%. גם אלה שאין בידם לשלם אותם 20% עכשיו, יוכלו
לחסוך כסף זה חוץ שנחיים ולרכוש את הדירה במסגרת מפעל זה.

ח. רובין:

בין שתי החברות שהוגשו לנו, יש הבדל בטעיף
החקציב הארגוני.

מר לויין:

בחקציב הארגוני צריך להבחין בין רשות הפיתוח
לבין שאר תפקידיו של אגף הנכסים.

ה. רובין:

כתוצאה ממכירות שוטפות היחה הכנסה של 9 מליון לירות, ואילו ההוצאות מתקציב הפיתוח היו 7,5 מליון לירות ועוד חצי מליון לירות רזרבה. יוצא כי המכירות הכניסו בערך מליון לירות לכיסוי ההוצאות השוטפות של הנהלת רשות הפיתוח.

מר לוין:

שאלות אלו נוגעות לעצם מדיניות החזקה הרכוש, והלא בכך תדון הועדה בהתחלת מושב הכנסת. גם ועדה הכלכלה דנה בענין והוציעה כי תמשיך בדיון. אין השאלות נוגעות לפרטים שהתקציב דן בהם, ועל כן אני מבקש לאשר את התקציב למחצית השנה שנותרה.

י. חפיר:

אני מציע לאשר את התקציב עד 1 בינואר, כפי שנוכל לדון בענין בלי לחץ.

ה. רובין:

אינני מטכית לכך.

היו"ר י. גורי:

לפיכך נצטרך לשוב ולדון בענין עוד לפני סוף החודש, בישיבה שנקיים אחרי החגים.

הישיבה ננעלה בשעה 19.20